

Dominantní nónový akord

Dominantní nónový akord (D^9) je pětizvukem na pátém stupni tóniny, vzniká připojením vrchní tercie k dominantnímu septakordu, jeho podoba v dur a moll se tedy liší pouze nově vzniklým intervalom nóny, která je v dur velká a v moll malá. Mluvíme někdy také o velkém (v C dur $g-h-d-f-a$) a malém (v c moll $g-h-d-f-as$) nónovém akordu. Rozvádí se do obratů tónického kvintakordu.

Také v akordu D^9 lze rozlišit tóny spadající do dominantní a subdominantní funkce: **$g-h-d + f-a/as-c$** a tato příslušnost k akordu dominanty či subdominanty určuje i zacházení s jednotlivými tóny – dominantní tercie (tj. citlivý tón tóniny) je tónem stoupajícím, subdominantní tóny – septima a nóna akordu klesají.

Při úpravě akordu do čtyřzvuku postupujeme tak, že **ynecháváme** nejméně důležitý tón akordu, kterým je **kvinta**. Do vrchních hlasů umisťujeme tóny v různých polohách, ale platí, že vždy musí být zachována vzdálenost nóny (9 tónů) mezi základním tónem a nónou. Tyto dva tóny nesmí svírat ani interval prosté sekundy ani její obrat, septimu. Proto je zachování nónového intervalu hned druhým krokem po zvládnutí zápisu správného tónu do basu. Teprve poté doplňujeme zbývající tóny čtyřzvuku.

Obraty nónového akordu:

(příklad v C dur)
Nónový akord – v basu leží základní tón akordu *g*, ynecháváme kvintu akordu.

1. obrat – **sextseptakord** – $D7/6$ - v basu leží původní tercie akordu (*h*), ynecháváme původní kvintu akordu.

2. obrat – **kvartkvintakord** – $D5/4$ - v basu leží původní kvinta akordu (*d*), k vynechání se nabízí původní tercie nebo septima akordu, vzhledem k tomu, že septima by kopírovala sestupný postup nóny, ponecháváme v akordu raději terci, která je citlivým tónem a tvoří k postupu nóny protipohyb.

3. obrat – **sekundtercakord** – $D3/2$ - v basu leží původní septima akordu (*f*), ynecháváme původní kvintu.

4. obrat – vzhledem k tomu, že jde v případě nónového akordu o pětizvuk, napovídala by logika existenci čtyř obratů akordu. Kvůli požadavku intervalové vzdálenosti nóny mezi základním tónem a původní nónou akordu však není možné postavit nónový tón do basu, a tudíž ani vytvořit další obrat nónového akordu.

chybně chybně chybně

D_6^7 D_4^5 D_4^5 D_2^3 D_6^7 D_4^5 D_2^3

Rozvod dominantního nónového akordu - protože nónový akord není ničím jiným než septakordem obohaceným o nónu, řídí se také rozvod dominantního nónového akordu nám známými pravidly rozvodu D^7 (citlivý tón stoupá a septima klesá), základní tón pak postupuje kvintovým/kvartovým skokem, v obratech také může zůstat zadržen, **nóna** se, stejně jako septima, stává **klesajícím tónem**.

Ocitne-li se v obratu D^{5/4} v basu kvinta, je (stejně jako stoupající tercie v akordu D⁷) nebo základního tón akordu S⁷) tónem stoupajícím, vést ji stupňovitě dolů do akordu tónického kvintakordu není možné, protože by tím vznikl interval paralelních kvint mezi kvintou a nónou. Z těchto logických postupů lze vyvodit rozvodné akordy obratů D⁹ viz následující tabulka.

Tabulka rozvodů D⁹:

D⁹ – T, (T⁶)
 D^{7/6} – T
 D^{5/4} – T⁶
 D^{3/2} – T⁶

D₆⁷ T D₆⁷ T D₄⁵ T₆ D₄⁵ T₆ D₄⁵ T₆ D₂³ T₆ D₂³ T₆

Vedení akordu D⁹ do jiných akordů než tónických většinou nevyhovuje po zvukové stránce, také vedení do T⁶ bývá užito zřídka, řeší se volným vedením septimy nahoru pod podmínkou, že je septima v akordu umístěna pod citlivým tónem.

Při nástupu akordu připravujeme nónu nebo septimu, a to stejným způsobem, jako septimu u septakordů. Při volném nástupu vedeme septimu a nónu v protipohybu k hlasu uvádějícímu základní tón.

II D⁹ T D⁹

Užití dominantního nónového akordu – velmi často je nónový akord se svými obraty užíván na vrcholu melodie, v závěru, ale také jako akord průtažný či převáděný do D7 viz ukázka.

D₇⁹ 8 7 D⁹ 7 D⁹ 7

Vedlejší nónové akordy

Poněvadž je dominantní nónový akord na pátém stupni jediným nónovým akordem hlavním, nacházíme vedlejší nónové akordy na všech ostatních stupních tóniny. Nejčastěji se užívají nónové

akordy I, II (rozváděné dominantně) a IV stupně (rozvod kombinovaně do D⁷), vždy připravujeme septimu a nónu.

Užití vedlejších nónových akordů je méně časté než používání nónových tvarů zahrnujících průtažnou, průchodnou nebo střídavou nónu. Mají melodický charakter a mohou postupovat i většími intervaly než sekundovými kroky. Při té příležitosti se k přesnému určení tonů používá tzv. vysokého číslování, které určuje přesnou intervalovou vzdálenost od basového tónu. Pro nónu se tedy užívá čísla 16. Pro určení základního intervalu u intervalů větších než oktáva užíváme x-7, např. decima (10) bude tedy tercie přes oktávu atp.

Tvoření nónového akordu: Postupujeme v několika krocích – 1. vypíšeme si tóny akordu (nesmíme zapomenout, že jde o akord dominantní, tedy ležící na pátém stupni zadáné tóniny) a škrtneme tón, který se bude vynechávat (u D⁹ kvinta), 2. umístíme základní tón do basu a nónu do vrchních hlasů, kontrolujeme, že není vzdálena jen o sekundu, ale skutečně o nónu, 3. umístíme do vrchních hlasů všechny zbývající tóny tak, aby soprán s basem svíral interval předepsaný v zadání polohy akordu.

Zadání:

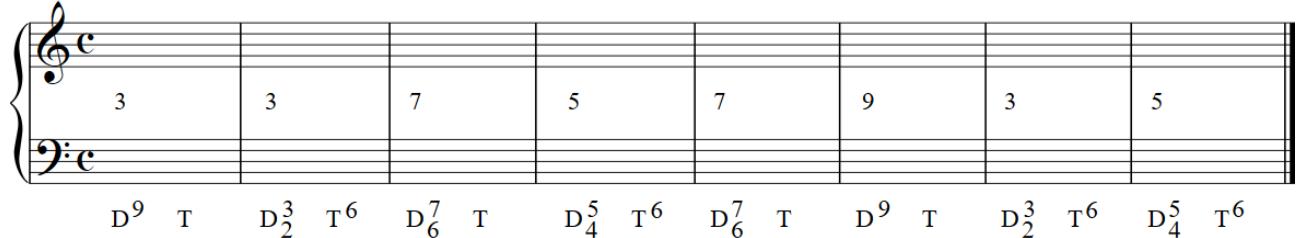
A dur	Es dur	d moll	H dur	b moll	G dur	e moll	Des dur
9	3	7	3	9	7	3	3
D ⁹							

Tvoření obratů D⁹: Postupujeme v několika krocích – 1. vypíšeme si tóny akordu a škrtneme tón, který se bude vynechávat (u D^{7/6} a D^{3/2} kvinta, u D^{5/4} septima), 2. umístíme do basu příslušný tón akordu podle zadání obratu (u D^{7/6} tercie, u D^{5/4} kvinta, u D^{3/2} septima), 3. umístíme do vrchních hlasů základní tón a nónu tak, aby svíraly interval nóny (nesmí být ve vzdálenosti sekundy ani septimy), 4. umístíme do vrchních hlasů zbývající tón tak, aby soprán s basem svíral interval předepsaný v zadání polohy akordu.

D dur	a moll	As dur	E dur	fis moll	F dur	B dur	g moll
7	3	5	4	7	5	5	7
D ^{7/6}	D ^{3/2}	D ^{5/4}	D ^{3/2}	D ^{7/6}	D ^{5/4}	D ^{5/4}	D ^{7/6}

Rozvod D⁹ a jeho obratů:

G dur	e moll	H dur	h moll	B dur	c moll	Ges dur	A dur								
3	3	7	5	7	9	3	5								
D ⁹	T	D ₂ ³	T ⁶	D ₆ ⁷	T	D ₄ ⁵	T ⁶	D ₆ ⁷	T	D ⁹	T	D ₂ ³	T ⁶	D ₄ ⁵	T ⁶

Číslovaný bas:

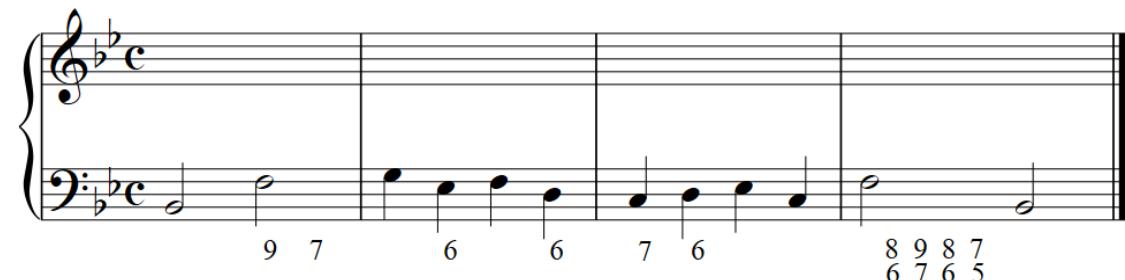
Při doplňování funkčních značek hledáme základní tón akordu (u akordu 7/6 leží o tercii níže, u 5/4 o kvintu níže, u 3/2 o septimu níže). Závěrečné postupy před tónikou (často mívají melodický charakter, proto musíme postupy sousedících tónů udržet v rámci stejných hlasů) bývají zahrnovány společně pod značku dominanty.

Výchozí poloha 3

9 6 6 7 6 9 8 7
 5

Výchozí poloha 8

9 7 6 6 7 6 8 9 8 7
 6 7 6 5

Řešení:

Tvoření nónového akordu:

A dur Es dur d moll H dur b moll G dur e moll Des dur

D⁹ D⁹ D⁹ D⁹ D⁹ D⁹ D⁹ D⁹

Tvoření obratů D⁹:

D dur a moll As dur E dur fis moll F dur B dur g moll

D⁷₆ D³₂ D⁵₄ D³₂ D⁷₆ D⁵₄ D⁵₄ D⁷₆

Rozvod D⁹ a jeho obratů:

G dur e moll H dur h moll B dur c moll Ges dur A dur

D⁹ T D³₂ T⁶ D⁷₆ T D⁵₄ T⁶ D⁷₆ T D⁹ T D³₂ T⁶ D⁵₄ T⁶

Číslovaný bas:

T D⁹ T II T⁶ ID₅⁶ D VI S+⁷ T⁶ T D⁹₇⁸₆⁵ T

T D⁹₇ VI II⁶₇ D T⁶ S+⁷ T⁶ S II D⁸₆⁹₇⁸₅⁷ T